

Boh nie je matematik. U Boha neexistujú žiadne rovnice, žiadna exaktná veda, žiadne známkovanie. Boh má len dve pravidlá: poníženosť a život. Na týchto dvoch nezlučiteľných pilieroch stavia svoje Kráľovstvo. Na jeho budovaní sa podieľame aj my tým, že sa snažíme udržať tieto dve nezlučiteľné veci spolu. Sv. Augustín na konci svojho života zažil vpád barbarov do Rímskej ríše a aj do svojej diecézy a vyhladenie kresťanského spoločenstva v ktorom žil. Zomrel v Hippo, ktoré bolo obkľúčené nepriateľom. A predsa: „Boh miluje trosky.“

Raz starý rabín sa raz pýtal svojich žiakov, podľa čoho sa dá presne rozoznať, kedy sa končí noc a začína deň.

Keď už ľahko rozoznám psa od ovce.

Nie, povedal rabín

Keď rozoznám datľovník od figovníka.

Nie, zopakoval rabín

Tak kedy teda? Naliehali žiaci.

Rabín povedal: vtedy, keď pozrieš do tváre hocikákeho človeka a spoznáš v ňom brata alebo sestru. Dovtedy je v tvojom srdci noc.

Sobota 23.3.

„Istý človek mal dvoch synov. Mladší z nich povedal otcovi: ‚Otec, daj mi časť majetku, ktorá mi patrí.‘ A on im rozdelil majetok. O niekoľko dní si mladší syn všetko zobral,

odcestoval do ďalekého kraja a tam svoj majetok hýrivým životom premárnil. Keď všetko premrhal, nastal v tej krajine veľký hlad a on začal trieť núdzu. Išiel teda a uchytil sa u istého obyvateľa tej krajiny a on ho poslal na svoje hospodárstvo svine pásť. I túžil nasýtiť sa aspoň strukmi, čo žrali svine, ale nik mu ich nedával. Vstúpil teda do seba a povedal si: ‚Koľko nádenníkov u môjho otca má chleba nazvyš, a ja tu hyniem od hladu. Vstanem, pôjdem k svojmu otcovi a poviem mu: Otcé, zhrešil som proti nebu i voči tebe. Už nie som hoden volať sa твоjím synom. Prijmi ma ako jedného zo svojich nádenníkov.‘ I vstal a išiel k svojmu otcovi. Ešte bol ďaleko, keď ho zazrel jeho otec, a bolo mu ho ľúto. Pribehol k nemu, hodil sa mu okolo krku a vybozkával ho. Syn mu povedal: ‚Otcé, zhrešil som proti nebu i voči tebe. Už nie som hoden volať sa твоjím synom.‘ Ale otec povedal svojim sluhom: ‚Rýchlo prineste najlepšie šaty a oblečte ho! Dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy! Priveďte vykrmené teľa a zabite ho. Jedzme a veselo hodujme, lebo tento môj syn bol mŕtvy, a ožil, bol stratý, a našiel sa.‘ A začali hodovať.“ (Lk 15,11-32)

Rehoľná sestra Louise Margherita žiadala v menej samotného Ježiša svojho jezuitského duchovného sprievodcu otca Charriera, aby sa pustil do no-

vého diela. Diela určeného pre kňazov. Ale jej duchovný otec bol opatrný, bránil sa, váhal. Ona ale natoľko naliehala, že kňaz jej dal zvláštnu výzvu. Žiadal ju o znamenie. Požiadal ju, aby v momente zjavenia Ježiša, jej vyjaviť nejaký jeho hriech z minulosti: „Povedzte mu, aby vám vyjaviť niektorý z mojich dávných hriechov.“ Jej duchovný sprievodca tak prejavil dosť veľkú pokoru, keď toto žiadal odhaliť pred vlastnou žiačkou.

Sestra Louisa splnila jeho žiadosť. Keď sa jej zjavil Ježiš, predniesla jeho prosbu. On jej však povedal tieto utešujúce slová: „Viem, o čo ťa požiadal. Ale je mi ľúto. Ja už si na žiaden jeho hriech nespomínam. Keď odpúšťam, odpúšťam skutočne. A na hriechy zabúdam. Ale odkáž otcovi Charrierovi, že presa len niečo z jeho mladosti viem. Keď bol mladý, nechal si z lásky ku mne vytetovať na hrudi monogram JHS.“

Ježiš teda zabudol na hriechy, ale nie na lásku voči nemu. Pápež František pripomína, že veľkodušné srdce neodsudzuje, ale odpúšťa. Zabúda, lebo Boh zabudol na moje hriechy. Boh odpustil moje hriechy. My si často myslíme, že ak zhrešíme, má nás Boh menej rád. Ale tak to nie je. Boh nás má stále rovnako. Ako márnotravného syna, ktorého stále čaká na priedomí. My si jeho lásku nemôžeme ničím zaslúžiť.

Pôstne listy 2019

2. TÝŽDEŇ
Farnosť svätého Tomáša apoštola Šípok

2. pôstna nedela 17.03.2019

„Ježiš vzal so sebou Petra, Jána a Jakuba a vystúpil na vrch modliť sa. Ako sa modlil, zmenil sa vzhľad jeho tváre a jeho odev zažiaril belobou.“ (Lk 9, 28b-36)

Vo všetkých zemiach sveta, nech je ich úroveň života akákoľvek, majú dve tretiny ľudí v autobusoch, vlakoch, lietadlách oči prilepené k mobilu. V jednom bistro som videl pani, ktorá sa nevedela odpútať od toho svojho, zatiaľčo sa manžel staral o malé dievčatko. Troška som sa za nich hanbil. Ale po chvíľke som si uvedomil, že je niečo medzi nimi pekné. Pekný vzťah. Žena občas zdvihla oči od obrazovky, pozrela na nich s láskou a niečo im povedala.

Modlitba sa tomu troška podobá. Boh, náš Otec sa stará o nás i o ostatné svoje deti a my s očami na našich displejoch, mu venujeme pár okamihov pozornosti, v takej miere ako nám to možnosti dovoľujú. Toto málo je lepšie ako nič. Možnože časom bude potrebné vyvinúť také zbožné aplikácie, ktoré budú podporovať modlitbu tých,

ktorí sa nevedia odpútať od obrazoviek na viac ako na pár minút.

2. Pondelok 18.3.

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Buďte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec! Nesúďte a nebudete súdení. Neodsudzujte a nebudete odsúdení! Odpúšťajte a odpustí sa vám. Dávajte a dajú vám: mieru dobrú, natlačenú, natrasenú, vrchovatú vám dajú do lona. Lebo akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám.“ (Lk 6,36-38)

Jeden pán rozprával: „Keď som mal pätnásť, moji rodičia sa často hádali. Bolo to pre nich ťažké obdobie, ktoré im ale nebránilo, aby spolu žili takmer 63 rokov v hľbokej láske, ktorá nezhasla ani po smrti môjho otca. Jeden večer sa otec správal pri stole sprostou a tak mu to mama vyčítala. Ani neviem prečo, ale zrazu

zo mňa vyhrklo: Mama má pravdu! Správaš sa blbo!

Pre môjho otca to bola ako rana priamo do srdca. Niekoľko minút to spracovával, potom sa bez slova postavil od stola a zavrel sa vo svojej pracovni. Vo mne nastal riadny chaos. Spravil som dobre alebo zle? Mal som sa ozvať alebo nie? Ved' sa naozaj správať zle a mama mala pravdu!

Keď sa môj otec o hodinu neskôr vrátil, aby dojedol večeru, bol som práve v kuchyni a chcel som mu pomôcť jedlo prihrnúť. Ale otec bol ešte nahnevany a tak ma stroho odbil. Prišlo mi to celé ľúto a tak som utekal sa vyplakať do svojej izby. Prišla mama... pohladila ma a povedala, že je lepšie ak

**SKUTOČNÝM
ZNAKOM
MUŽOVEJ SILY**

**JÉ TO, AKO S NEHOU
MILUJE SVOJU
ŽENU A DETI.**

nebudem vstupovať do ich hádok. Potom som zaspal...

Keď som sa na druhý deň ráno prebudil, bola nedeľa a otec už bol na rannej sv. omši. Keď som počul ako dve re buchli, pristúpil som k nemu a on ma objal. Nepovedali sme si ani slovo, ale toto objatie bolo obojstrannou prosbou o odpustenie. Môj otec už u v nebi. O tomto incidente sme už nikdy nerozprávali. Už na to celé zabudol..."

Utorok 19.3. Sv. Jozefa

„S narodením Ježiša Krista to bolo takto: Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom. Ale skôr, ako by boli začali spolu bývať, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého. Jozef, jej manžel, bol človek spravodlivý a nechcel ju vystaviť potupe, preto ju zamýšľal potajomky prepustiť. Ako o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš; lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov. “Keď sa Jozef prebudil, urobil, ako mu prikázal Pánov anjel.“ (Mt1,18-21)

Predstav si, že si sa vydal na cestu autom. Je zimný večer. Vlhká hmla, chumáče tmy v tebe prebúdzajú pálčivú

túžbu byť už v cieľi, cítiť hrejivé teplo rodinného krbu, ku ktorému putuješ sám a bez mapy. Navigácia ukazuje smer, počet kilometrov a čas dojazdu (až na to, že takéto informácie nám Boh nedáva.) Keby sa ti do cesty postavila nejaká nástraha, napr. nečakaná práca na ceste, alebo keby ťa vnútorné presvedčenie, že iná cesta je lepšia, odvrátila od tej pôvodnej vyznačenej, prístroj ti umožní pokračovať. Aj vtedy, ak sa ti cieľ cesty o niečo vzdialil. GPS prepočíta itinerár a dá ti nové pokyny. Ty môžeš iba ľutovať nečakanú prekážku, ktorú si musel obísť. Alebo ti môže byť ľúto tvojho nerozvážneho rozhodnutia a pokračovať ďalej potom, čo prijmeš dôsledky svojej voľby. Prídeš do cieľa neskôr, ale predsa.

Boh ti vyznačuje cestu, vždy tú najlepšiu a neúnavne ju prepočítava, keď ťa nevyhnutné prekážky či vlastná neobľúbivosť odvráti od jeho dobrotivej vôle. V posledný deň uvidí každý z nás celú trasu svojho života. Všetky odvážne alebo ustráchané rozhodnutia, tak isto ako aj jeho nevyčerpateľnú milosť a znova sa vylievajúce milosrdenstvo.

Streda 20.3.

Keď Ježiš vystupoval do

Jeruzalema, vzal si osve dvanástich učeníkov a cestou im hovoril: „Hľa, vystupujeme do Jeruzalema a Syn človeka bude vydaný veľkňazom a zákonníkom. Odsúdia ho na smrť a vydajú pohanom, aby ho vysmiali, zbičovali a ukrižovali, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych.“ Vtedy k nemu pristúpila matka Zebedejových synov so svojimi synmi, poklonila sa a o čosi ho prosila. On sa jej opýtal: „Čo chceš?“ Vřavela mu: „Povedz, aby títo moji dvaja synovia sedeli v tvojom kráľovstve jeden po tvojej pravici a druhý po ľavici.“ Ježiš odpovedal: „Neviete, čo žiadate. Môžete piť kalich, ktorý mám ja

piť?“ Oni mu vřaveli: „Môžeme.“ On im povedal: „Môj kalich budete piť, ale dať niekomu sedieť po mojej pravici alebo ľavici nepatrí mne; to dostanú tí, ktorým to pripravil môj Otec.“ Keď to počuli ostatní desiat, namrzeli sa na oboch bratov. Ježiš ich zavolať k sebe a povedal: „Viete, že vládcovia národov panujú nad nimi a mocnári im dávajú cítiť svoju moc. Medzi vami to tak nebude. Ale kto sa medzi vami bude chcieť stať veľkým, bude vašim služobníkom. A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude vašim sluhom. Ako ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať,

ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých.“ (Mt 20,17-28)

Láska celkom určite nie je slepá voči chybám milovaného. Pristupuje k nim však úplne iným spôsobom ako nejaký nezaujaty pozorovateľ. Tento prístup lásky je v skutočnosti omnoho pravdivejší. Pretože On jediný je pravdivý vzhľadom k tomu, akú máme povahu. Táto dôvera v druhého je veľkým darom. Zahŕňa prvok nádeje, ktorá upokojuje obdarovaného a nevýslovne mu pomáha... práve táto viera dodáva milovanému odvahu bojovať so svojimi slabosťami.

Je isté, že existujú osoby, ktoré nebudú mať nikdy silu bojovať proti vlastným nedostatkom, pretože nestretli nikoho, kto by chcel do nich vložiť dôveru. A ten, kto prestáva milovať pod zámenkou, že obraz milovaného na chvíľu prekryl tieň, ten nikdy skutočne nemiloval. Zostáva nám veriť, že Pán nikdy neuhasí svoju lásku, akokoľvek sami seba vidíme čierne. Ale to iba ten náš pohľad je čierny, nie ten Jeho. Sv. Filip Neri povzbudzoval svojho žiaka Frederika Boromejského slovami: „Vieš, že chcem tvoje dobro. Chcem tvoje dobro viac ako si myslíš. Chcem tvoje dobro a ty mi to nechceš veriť. Boh ťa naozaj veľmi miluje!“

Štvrtok 21.3.

Ježiš povedal farizejom: „Bol istý bohatý človek. Obliekal sa

do purpuru a kmentu a deň čo deň prepychovo hodoval. Pri jeho bráne líhal akýsi žobrák, menom Lazár, plný vredov. Túžil nasýtiť sa z toho, čo padalo z boháčovho stola, a len psy prichádzali a lízali mu vredy. Keď žobrák umrel, anjeli ho zanesli do Abrahámovho lona. Zomrel aj boháč a pochovali ho. A keď v pekle v mukách pozdvihol oči, zďaleka videl Abraháma a Lazára v jeho lone.

I zvolal: „Otec Abrahám, zľutuj sa nado mnou a pošli Lazára, nech si namočí aspoň koniec prsta vo vode a zvlaží mi jazyk, lebo sa hrozne trápim v tomto plameni!“ No Abrahám povedal: „Synu, spomeň si, že si dostal všetko dobré za svojho života a Lazár zasa iba zlé. Teraz sa on tu teší a ty sa trápiš. A okrem toho je medzi nami a vami veľká priepasť, takže nik – čo ako by chcel – nemôže prejsť odtiaľto k vám ani odtiaľ prekročiť k nám.“ (Lk 16,19-31)

Jednému návštevníkovi pri rieke Ogonè, v Guinei, slávny doktor a misionár Albert Schweitzer ukázal svoju starú bundu, ktorá už prešla s ním celú Afriku: "Bola natoľko ošúchaná, že som si ju zobral už len na to, aby som v nej robil tie najšpinavšie roboty. Ale keď som si ju obliekal, zrazu mi z vrecka vypadli pšeničné zrná. A v druhom vrečku som zas našiel zopár

semiačok kvetov. V podšívke som našiel aj zopár zrníčok ryže a dve zápalky... ani si neviete predstaviť, čo to znamená pre mňa a pre mojich čiernych bratov. Zrno a ryža vyrástli, zo semiačok vyrástli krásne kvety, ktoré tu nikto predtým nepoznal a tie dve zápalky? Počas jednej tragickej noci zachránili život dvom chorým. Ako vidíte, aj jedna stará ošúchaná bunda môže predstavovať jeden veľký vzácny poklad." Treba vynášať poklad zo svojho srdca.

Piatok 22.3.

Ježiš povedal veľkňazom a starším ľudu: „Počujte iné podobenstvo: Istý hospodár vysadil vinicu. Obohnal ju plotom, vykopal v nej lis a postavil vežu. Potom ju prenajal vinohradníkom a odcestoval. Keď sa priblížil čas oberačky, poslal k vinohradníkom svojich sluhov, aby prevzali jeho diel úrody. Ale vinohradníci jeho sluhov pochytili; jedného zbili, iného zabil, ďalšieho ukameňovali. Znova poslal iných sluhov, viac ako predtým, ale aj s nimi urobili podobne. Napokon k nim poslal svojho syna, lebo si povedal: „K môjmu synovi budú mať úctu.“ Ale keď vinohradníci zazreli syna, povedali si: „To je dedič. Poďte, zabime ho a jeho dedičstvo bude naše!“ Chytili ho, vyvliekli z vinice a zabil. (Mt 21,33-46)